

परीक्षेनंतरच पदवी योग्य...

डॉ. बी. एम. हिंकर
राजभवन, युजीसी आणि आता न्यायालयाने या पंचकोनी पेचात हा प्रश्न अडकला आहे. एखादी गोट सूत्रबद्ध पट्टीने शिसीने सोडवता येत असेल तर ती अधिक गुंतागुंतीची करण्याकडे शाहाण्या माणसांचा कल असतो. असाच प्रकार परीक्षा प्रकरणावरून होत आहे.

‘कोविड ची अमूल्यपूर्व परिस्थिती मान्य, विद्यार्थ्यांची जीवित महत्वाचे होणी मान्य. पण विद्यार्थी आणि पालक गेली पाच महिने हुवालदिल असताना केंद्रसरकार सोठे की राज्य सरकार, राज्यपाल की मुख्यमंत्री, या अडकाराच्या खेळात विद्यार्थी मात्र निराशेच्या खोल गर्तत घालते आहेत. दूरगामी परिणाम करणारे व लाखो विद्यार्थ्यांची संविधित निर्णय घेताना गांभीर्य हवे. हाताशी असलेल्या योग्य खोतातून असलेली अधिकृत महिती आणि त्याचा विश्लेषणावर आधारीत निर्णय घ्यावा लागलो.

महामारीच्या कायद्यांतर्गत, राज्यव्यासानाला व स्थानिक प्रशासनाला काही निविचित अधिकार प्राप्त होतात. पण हा कायदाही ड्रिटिशकलीनच आहे. पण म्हणून त्या त्या संविधित खात्याच्या नियमांना परिनियमाना, कायद्याना पूर्णित: तिलजती देऊन Pandemic Act Superscaces all acts and laws असा अर्थ काढून संविधिताना जनतेला गृहित रुन आदेश कराऱ्या अपरिपक्वतेद्य, अधिवारी आणि जुळमी वृत्तीचे बाटते. म्हणूनच ‘महाराष्ट्र विद्यार्थी कायदा’ आणि त्यातील तरतुदी लक्षात घायलाच हव्यात, या कायद्यात कलम ५ मध्ये विद्यार्थ्यांच्या ‘पौर्वी झेंड ड्युटी’ आहेत. यामधील (२९) मध्ये परीक्षा आणि पदवी प्रदान याचावतचे अधिकार आहेत, उपकलमातील दुसरे उपकलमात (ए) आणि (बी) मध्ये नेमून दिलेल्या अधिकार मंडळानी (अंकेडेमिक कैसिल) ने दिलेला अम्यासक्रम पूर्ण केल्यानंतर परीक्षा पास झाल्यानंतर त्यामध्ये ठर्कून दिलेले गुण किंवा आवश्यक क्रेडिट्स भिकात्यानंतरच पदवी देता येते हे सुसऱ्य लिहिते आहे. हा अधिकार यापरत असताना यासाठी नेमतेले अधिकारी, ‘संचालक परीक्षा आणि मूल्यमापन मंडळ’ यांना मार्गदर्शन करून त्याच्या जावाबदीनुसार कायदा कलम ७१ मर्हीत उपकलम (५) (ए) नुसार त्यानी परीक्षा घ्यावयाच्या आहेत. शिवाव कायदा कलम ४८ नुसार नेमतेले ‘परीक्षा मंडळ’ आणि त्याच्या जावाबदाच्या ४८ (१) मध्ये दिलेल्या सर्व कलमानुसार संवालकांनी या मंडळाने ठर्कून दिलेल्या मान्य केलेल्या याचीनुसार परीक्षा पार पाडावयाच्या आहेत, विशेष म्हणजे या मंडळाचे अधिकृत कुलगुरुच

राज्यातील विद्यार्थीठांच्या अंतिम वर्षाच्या परीक्षा घेण्यासांदर्भात आणि दुसऱ्या दाजूने त्या होऊ नव्येत म्हणून घाललेले वाद प्रतिवाद केंद्रांत्याच्या ठोस आणि समस्येवर मुख्याच्या तोडगा काढण्याच्या दिशेने नक्कीच घाललेले नाहीत. खरं तर हा खटाटोप करण्याची गरज नव्यती. आता तर या संबंधीची प्रकरणे उच्च न्यायालय आणि सर्वोच्च न्यायालयात पोहोचली आहेत. मुख्यमंत्री, शिक्षणमंत्री, राज्यपाल, राजभवन, युजीसी आणि आता न्यायालयाने या पंचकोनी पेचात हा प्रश्न अडकला आहे. एखादी गोट सूत्रबद्ध पट्टीने शिसीने सोडवता येत असेल तर ती अधिक गुंतागुंतीची करण्याकडे शाहाण्या माणसांचा कल असतो.

असाच प्रकार परीक्षा प्रकरणावरून होत आहे.

असतात या कायद्यातील तरतुदीनुसार शिक्षणमंत्री, मुख्यमंत्री यांना हस्ताक्षेप करण्याची कोणतीच तरतुद नाही.

सध्य ‘कोविड १९’ च्या पार्श्वमुंबीवर शासनाला काही अधिकार जकर प्राप्त होतात. पण ते वापरताना नेमून दिलेल्या यंगणा त्यांचे कायदे काळजून हे माहीत करून घ्यायल हवे. संविधित घटक म्हणजे प्राच्यावक, प्राचार्य, विद्यार्थी, कुलगुरु, विद्यार्थीठांची अधिकार मंडळे यांच्या भूमिका समजावून घेऊन तातम्याने हा निर्णय घ्यायलास हवा होता. यामध्ये युजीसी आणि राजभवन, राज्यपाल यांची भूमिका महत्वाची आहे. कायदा कलम ९ (१) नुसार राज्यपाल राज्याद्ये प्रमुख आणि कुलगृही म्हणून सर्व विद्यार्थीठांचे प्रमुख असताना त्यानाही विश्वासात न घेता शेवटच्या वर्षाच्या परीक्षा रद्द करणे ही गोट विद्यार्थीठ कायद्यातील अनेक कलमांचे उल्लंघन करणारी आहे.

दूरगामी परिणाम

परीक्षा न घेता पदवी घेण्याचे दूरगामी परिणाम आहेत. शेवटच्या वर्षाच्या परीक्षेत व्यावसायिक अम्यासक्रम आणि विग्र व्यावसायिक अम्यासक्रमांच्या परीक्षा आहेत. व्यावसायिकंच मध्ये कायदा, फार्मसी, आर्किटेक्चर एंव्हीए, अभियांकिकींयंचा परीक्षा आहेत. कायद्याच्या अम्यासक्रमावाबतीत वार कौनिसल औफ इंडियाचा मार्गदर्शक तत्वाची अमलवजावणी करावी लागते, पदवी घेण्यानंतर वार कौनिसलकडे ड्रेक्टिस करण्यासाठी परवाना घ्यावा लागतो. हीच घाव फार्मसी कौनिसल औफ इंडियाची परवानगी, वेगळे रोजस्ट्रेन करावे लागते. याच्यामाणी कौनिसल औफ आर्किटेक्चरवाचा परवाना आर्किटेक्चरच्या विद्यार्थ्यांना आवश्यक असतो. यांतील कायदा सोडून इतर अम्यासक्रमांवर एआयसीईच्च नियंत्रण असते. व्यावसायिक पदवीवरांना मुंदे नोकीरी किंवा स्लॅट-चा व्यवसाय करावया झाल्यास जे पसलांने रिटेलेशन लागते ते पदवी परीक्षेच्या मार्गदर्शित, पदवी वा अन्य कागदपत्रांची सखेल घालनी करूनच होते. अशेवेळी सर्व देशातले केवेगळे चित्र समर्प आल्यास विद्यार्थ्यांना पदवी हातात असून हात हलवत वसावे लागेल. यावरोबद्ध इतर बीए, बी. कौम, बी. एसी यांनी परीक्षा महत्वाच्या आहेत. पदव्यातून शिक्षणासाठी, देशातकीवर

सर्व विद्यार्थीठांच्या विद्यार्थ्यांना प्रवेश घेताना किमान गुण, किमान क्रेडिट, अववा श्रेणी आवश्यक असतात. एमपीएससी, युजीससी आणि इतर परीक्षांसाठी प्रवेश पात्रता ठरविताना मार्कसू आणि पदवी यांचा विचार होतो. नोकीरीत कागदपत्रांची छाननी होते. तेहा संधी जाण्याची शक्यता असते. पदव्यातून पदवी घेण्यानंतर नेट-सेट परीक्षा संरोग्यानासाठीच्या परीक्षेत अडचणी उद्योगतात. उदा आपल्या विद्यार्थीच्या ५५ टक्के वी प्लस विद्यार्थी आणि ऑर्डिनन्स लागून ५५ टक्के वी असलेला विद्यार्थी मिन मस्जले जातात. ऑर्डिनन्स लागेला वी प्लस ग्राहक न मानता नेटला प्रवेश मिळत नाही.

परीक्षा खरच घेता येतील काय?

कोणत्याची विद्यार्थीत प्रथम वर्षाच्या विद्यार्थीची संख्या जास्त असते. ती काही प्रमाणात पिरिगड रुपात शेवटच्या वर्षी कमी होते. समजा आपण एका ‘क्ष’ विद्यार्थीठांची संख्या ७५००० (शेवटचे वर्ष) इतकी आहे. या विद्यार्थीठांची कॉलेजची संख्या २८० म्हणजेच प्रत्येक कॉलेजकडे २६७ विद्यार्थी येतील. प्रत्येक कॉलेजकडे किमान १००० विद्यार्थी संख्या गृहित घरती तर ५०० बोंब तरी असणार २०० विद्यार्थी एका बोंब एका वर्गात फक्त ३० च्या संख्येन बसविले तर सात वर्गात बसतील. यामध्ये पुढी परीक्षा तीन सत्रात घेतली सकाळी ९ ते ११, १२ ते २ आणि ३ ते ५ तर अजूनही चांगले सोशल डिस्ट्रिंग पाळता घेईल. आता पुढी दिलांक ६ जुनी २० रोजी युजीसीने सुधारित गाईडलाईन्स पाठविलेल्या आहेत. तज्ज समितीने फैलाव लक्षात घेऊन या गाईडलाईन्स तयार केल्या आहेत. परीक्षा ऑनलाईन, ऑफलाईन किंवा दोन्ही प्रकार वापरून घ्यायलाच याची स्वातंत्र्य विद्यार्थीठांना दिले आहे. परिस्थितीचा आदावा घेऊन जर परिस्थिती आटोक्यात आली असेल तर संटोवर २०२० वर्षी परीक्षा घेता येतील. गंभीर परिस्थितीत परीक्षा घेऊन विद्यार्थीची जीवित घोष्यात पालावे असे कोणाचेही मत असणार नाही. पण परीक्षाचे न घेता पदवी देऊन विद्यार्थीचे भविष्य घोष्यात आलू नव्ये असे तज्जांचे मत आहे. वरील सर्व परीक्षांमध्ये व्यावसायिक अम्यासक्रमाच्या परीक्षा ऑनलाईन होऊ शकतात. कला, वाणिज्य, शास्त्र शास्त्रेतील विद्यार्थीसुदूर किमान ५० टक्के तंत्रज्ञानेही असतील तर तेही ऑनलाईन परीक्षा देऊ शकतात. सोयी सुविधा नाहीत. इंटरनेट नाही हीही एक अववहारी सवव असते. (गवोगांवी एटीएम, मुलांचे, व्यापारांचे नोवाईल चालतात. अधिक व्यवहार ऑनलाईन होतात.) काही कारणामुळे ऑनलाईन परीक्षा होऊ नक्की नाही तर उर्वरित मुलांची प्रत्यक्ष परीक्षा घेता येईल. पण परीक्षा घेऊनच पदव्या देणे सर्वांची उचित ठरेल.

डॉ. बी. एम. हिंकर
(निवृत परीक्षा नियंत्रक,
शिवाजी विद्यार्थीठ कोल्हापूर)

